

Kunstzwaluwennest als LOGEERKAMER

Door S. Quist-Blydenstein

Op vrijdag 28 april uit het raam van onze woning in Bilthoven kijkend, zag ik twee *winterkoninkjes* naar mijn kunstnestje voor *huiszwaluwen* vliegen en er binnen gaan. Uiteraard dacht ik: „Die willen daar gaan nestelen!“. Ik liep naar de huiskamer om het mijn man te vertellen, maar zag daar, tot mijn verbazing, op de roetjes van de ramen een heel stel jonge *winterkoninkjes* zitten, die waarschijnlijk de warmte van de ruiten (er werd nog gestookt) opzochten. 't Was een gefladder van belang, daar ze moeite hadden op de schuine roetjes te blijven zitten.

Wij bleven staan kijken en zagen, hoe het opgewonden en telkens uit volle borst zingende mannetje probeerde zijn jongen op te jagen en in het zwaluwnestje te drijven. Bij enkele lukte dit, maar 't merendeel kon de hoogte niet halen en viel terug op de vensterbank. Toen het langzamerhand donker werd zat er nog een heel stel vogeltjes tot een kluitje samengedrongen op de vensterbank. Daar er veel katten rondslopen en ook *eksters*, *Vlaamse gaaien*, *kauwen* en eekhoorns reeds vroege nesten van *zanglijsters* en *merels* hadden leeggeroofd, was goede raad duur. We hebben toen een theemuts buiten het raam gehangen en mijn man heeft rustig het kluitje vogels opgepakt en daarin gezet, terwijl ik er vlug een doekje overheen legde. Dit lukte prima en de kleuters waren te moe om te reageren. Vóór we zelf gingen slapen heb ik het doekje iets opzij getrokken, zodat ze er gemakkelijk uit konden komen. Toen ik om half zes in de ochtend ging kijken waren ze er reeds uit.

Maar toen... de volgende avond: dezelfde vertoning. Ze konden zich echter al wat beter redden en vader *winterkoning* had minder moeite met het naar bed sturen van zijn kroost. Hij leek daarbij echter weer erg opgewonden en zat voortdurend te zingen. 't Was grappig te zien hoe hij uit het vlieggat van het zwaluwnest gluurde en zo gauw hij een van zijn kinderen zag er naar toe

vloog om deze naar het nestje te jagen, steeds weer druk zingend.

Dit tafereel heeft zich zeker 10 à 12 dagen herhaald. Ik wachtte op de zang van het mannetjes en dan verzamelden zich de jongen in de omgeving van het nachtverblijf, waar vader *winterkoning* hen dan naar toe dreef. Bij inspectie van de vogelkastjes bleek deze week, dat het zwaluwnestje enkel als schuilplaats had gediend. Er zat geen nestmateriaal in. Dit was een vroeg maar geslaagd broedsel. Ook vele soorten mezen brachten in nestkastjes hun jongen groot.

Helaas werden door de ontstellende hoeveelheid *eksters*, *Vlaamse gaaien*, *kauwen* (bij tientallen) en eekhoorns alle open nesten leeggeroofd. Een *merelpaar* broedde vier maal, met als resultaat één jong! Er kwamen geen jonge *zanglijsters*, *merels* en *inken* op het terras, zoals andere jaren. Ons terrein is heel geschikt voor vele vogels, maar de broedresultaten waren buitengewoon slecht. Wel zag ik jonge *groene spechten* en drie jongen van de *grote bonte specht*. Ook zag ik in de schemer een *bosuil vliegen*. (Ik was op het geluid afgestaan.)

Vele Bilthovenaren klagen met ons over de vele nestrovers, maar ondanks de medewerking van de Vogelwacht Utrecht en de politie in De Bilt-Bilthoven kregen wij, helaas, geen bericht op onze reeds vroeg ingediende vraag om een vergunning om deze vogels te laten wegschieten.

Visetende huismussen

Bij mijn verblijf in IJmuiden zag ik verschillende dagen tijdens mijn werk in de vishallen van het Staats Visserijbedrijf, dat *huismussen* soms één, soms twee, echter nooit meer dan drie maal pikten van kapot getrapte rauwe makreel en wijting.

Gave exemplaren werden door hen niet aangepikt. Nooit werd meer dan zeven maal aan de betrokken vis gepikt. Daarna vloog de mus weg. Meestal was het aantal malen, dat aan een vis gepikt werd, niet meer dan 3 à 4 maal.

H. ENKELAAR